

kettőt érvényesnek tartja és a második alapján kéri átadni a hagyatékot. Az okiratok tartalma közötti ellentmondásra nem

tud nyilatkozni, a keletkezésük körülményeit nem ismeri, de mivel a birtokába kerültek, be kellett mutatnia és jognyilatkozatot kellett tennie ezekkel kapcsolatban. Kijelentette, hogy a kuratórium elnöke az okiratok keletkezésének körülményeiről nem tájékoztatta őt.

Dr. Hoppál Endre előadta, hogy az ügyvédnek tájékoztatási kötelezettsége van, a munkáját információgyűjtésre alapítva végzi, ezért tudnia kellene ezekről a körülményekről a végrendeleti örökös képviselőjének.

Dr. Szemes Tamás előadta, hogy lehet találgatni és következtetéseket levonni a történésekből, de azok nem feltétlenül azonosak a tényekkel. Nem adott neki magyarázatot arra a kuratórium elnöke, hogy honnét, miért épp most kerültek elő az iratok. A végrendeleti örökös képviselőjében tudomásul veszi, hogy a becsátolt okíratra tekintettel csak kb. 10 év elteltével válik hagyatékká az örökhagyó szerzői joga és csak azt követően lehet tulajdonos az alapítvány. Nincs arról tudomása, hogy Mikóczy Zoltán a felhasználási jogát átadta volna valakinek, például az általa képviselt Alapítványnak.

Csurka Dóra a végrendeletek keletkezésének körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy az örökhagyó kórházban volt, február 3-án beszélt vele utoljára, Csurka Endre és ő is bementek hozzá, de Papolci Gizella nem hagyta őket magukra az örökhagyóval, mindvégig jelen volt a találkozásnál. Akkor hangzottak el azok a szavak az örökhagyótól, amik a végrendeletben szerepelnek. Ez volt az utolsó találkozásuk, másnap hajnalban meghalt az örökhagyó. Tőle akkor azt kérte az apja, hogy továbbra is írjon a Magyar Fórumba, ne hagyja cserben az olvasókat. Kijelentette, hogy a végrendeletben rá vonatkozó rész tehát nem állt távolt az örökhagyótól, lényegében az akaratát tükrözi. Csurka Endre és Csurka Dóra előadták, hogy az a véleményük, hogy az ott elhangzott szavait írta le később valaki a végrendeletekbe.

Dr. Szemes Tamás kérdésre előadta, hogy korábban nem volt tudomása ezekről az iratokról, különben már becsátolta volna azokat. Az iratokat ő is most ismerte meg. Mikóczy Zoltán ígénye sem merült fel korábban. Nem tud róla, hogy a Magyar Fórum fizetett-e Mikóczynak valamit is, illetve milyen kapcsolatuk van. Az tény, hogy Mikóczy megkapta a továbbhasznosítás jogát. Csurka Endre előadta, hogy októbertől haláláig kórházban volt az örökhagyó, ha valóban fizetett Mikóczy 5.000.000,- Ft-ot, az hol lehet. Ez ugyanis a hagyaték részét képezi, el kell vele számolni. Egyébként pedig ez az összeg is nevetséges, mert ez kb. 1 évi alatt befolyó jogdíjnak felel meg, nem értékarányos így a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás. Az örökhagyó az utolsó éveiben Solymárról már csak akkor mozdult ki, ha valaki kocsival szállította, cukorbetegsége miatt nagyon rossz volt a látása és az izületei sem bírták már a mozgást. Nem tudta volna ezt az összeget elkölteni. Az orvosokra nem költött pénzt. Ő kérdezte meg az örökhagyótól, hogy kell-e neki anyagi segítség az orvosok fizetéséhez, azt válaszolta, hogy